

Forslag af Bønløkke om, at Sagens 2den Behandling standses og Lovforslaget henviſes til et Udvalg paa 7 Medlemmer vedtoges med 62 Stemmer mod 6.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i § 124 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 655. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 547 ff.; dets Tillægsbetænkning i Tillæg B. Sp. 733 ff.)

Formanden (Sofus Høgsbro): Foruden Betænkningen foreligger der tillige en Tillægsbetænkning, hvori der er stillet Ændringsforslag, som træde i Steedet for de i den første Betænkning fremsatte Ændringsforslag, og til det første af disse sidst fremsatte Ændringsforslag er der uden for Betænkningen stillet følgende Underændringsforslag:

Af Ordføreren:

Underændringsforslag til Ændringsforslag under Nr. 1 i Udvalgets Tillægsbetænkning:

I 2det Stykke, 5te Linie, efter „dem“ indstyttes: „senest.“

Lovforslagets Paragraf, samt de stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Trier): De Synspunkter, der have været ledende for Udvalget under Forhandlingerne om dette Lovforslag, ville i lange Tider have været ærede Medlemmer bekendt, efterom jo Betænkningen har foreligget en Maaaned. Det vil af de to Bilag, der følge med den nu afgivne Tillægsbetænkning, ses, hvorfor denne Sag paa sine forfællige Trin har haft saa langsomt et Forløb, som det er en Kendsgerning, at den har haft. Det Underændringsforslag, som er stillet uden for Betænkningen, indfører blot i Ændringsforslagets Tæst et Ord, som tilfældig var faldet ud. Lige over for selve det af den højtærede Minister forelagte Lovforslag, har Udvalget ment at maatte stille sig paa føl-

gende Standpunkt. Meningen med Lovforslaget er at bevare den i Øjeblikket fungerende Chef for Officersskolen i denne Stilling ud over det Tidrum, som det ifølge Loven er berettiget at lade ham fungere i, paa Beføstning af et Princip, som den nævnte Paragraf i Hærloven i øvrigt er Udtryk for, nemlig Princippet om 10 Aar som Grænse for den Tid, en Befalingsmand kan gøre Tjeneste ved Hærens Undervisningsanstalter. Udvalget har ikke ment at kunne slutte sig til dette Forslag, uanset Personen, der er Tale om, fordi det er gaaet ud fra, at naar man i sin Tid i Hærloven slog det nævnte Princip fast, har det været ud fra gode Grunde, som ikke alene den Gang havde deres Gyldighed, men som endnu i dette Øjeblik have den samme Gyldighed. Naar det fastsloges, at saadanne Befalingsmænd kun inden for en begrænset Tid kunne gøre Tjeneste ved Undervisningsanstalterne, særlig naar der som her er Tale om Chefen for Officersskolen, har det øjensynlig været en Tante, der har været oppe, at det var af Værdi for Skolen, at Chefen for den ikke til alle Tider eller i alt for langt Tidrum repræsenterede et enkelt Vaaben, men at det havde sin Betydning, at der netop paa det Punkt var en regelmæssig Stiftelse, for at Skolen kunde faa det rette alfidige Præg og bevare sit naturlige Forhold til den hele Hær. Men dernæst antager jeg ogsaa, det har været en ledende Tante, at denne Skole jo ikke blot og bart har en teoretisk Opgave, men er et Led i Uddannelsen af Officerer til praktisk Tjeneste, og at det derfor ogsaa har sin Betydning, at den, der leder Skolen, stadig vedligeholder sin Forbindelse med den praktiske Tjeneste i Hæren og derfor i ikke alt for langt Tidrum udelukkes fra Tjeneste i Geledet. Endelig har man vel ogsaa tænkt, at det med Hensyn til de Egenstaber, der ere ønskelige hos Chefen for en saadan Undervisningsanstalt, vilde have sin Betydning, at han ikke udsættes for at gro saadan fast i Stillingen, at Virksomheden blev ham en Banevirksomhed, der lukkede for ham Udsigterne dels til den Hær, i hvis Tjeneste disse Officerer skulle uddannes, dels til den omfattende og mangesidige Rolle, som Skolen skal spille over for sine Elever. Jeg tror, der i saadanne Grunde, set fra Skolens Synspunkt, har været Anledning nok til at fastholde de 10 Aar som Grænse, og naar dertil kommer, at det lige over for saadanne Officerers Forhold til Hæren har sin Betydning, at de vende tilbage, inden det er blevet til en Saga blot for dem, at de overhovedet have gjort Tjeneste i det praktiske Hærliv, og at Hæren altsaa for saa vidt